

1293

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 października 1951 r.

w sprawie księgowania wymiany pojazdów samochodowych.

W nawiązaniu do przepisów § 12 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 2 kwietnia 1951 r. w sprawie finansowania wydatków na zakup pojazdów samochodowych i przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży pojazdów w gospodarce społecznej (Monitor Polski Nr A-75, poz. 1034) wyjaśnia się, że transakcje, o których mowa w powołanym paragrafie, powinny być księgowane w następujący sposób:

1) Oddanie samochodu do remontu należy traktować jako likwidację obiektu majątku trwałego. W związku z tym wartość inwentarzową samochodu i wartość jego umorzenia przenosi się z rachunku środków trwałych i rachunku umorzenia środków trwałych na rachunek likwidacji środków trwałych (Wn 01, Ma 00 oraz Wn 07, Ma 01). Wartość samochodu sprzedanego, ustaloną w protokole sprzedaży samochodu właściwemu przedsiębiorstwu państwowemu, powołanemu do dokonywania wymiany samochodów, księguje się na dobro rachunku likwidacji środków trwałych (Ma 01) w ciężar rachunku rozliczeniowego tego przedsiębiorstwa (Wn 174). Wynik likwidacji (zysk lub stratę), wyrażony saldem rachunku 01, przenosi się odpowiednio na zwiększenie (Ma 081) lub zmniejszenie (Wn 082) funduszu własnego.

W związku z przeznaczeniem sumy należnej za zlikwidowany samochód na częściowe pokrycie należności za samochód wyremontowany sumą należną od przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów (ustaloną w protokole sprzedaży samochodu) księguje się na dobro rachunku „innych funduszy na kapitalne remonty” (Ma 1883) w ciężar rachunku zmniejszenia funduszu własnego (Wn 082). Jednocześnie przelać należy z rachunku operacyjnego (1100) na rachunek kapitalnych remontów (1122) kwotę równą przekazanej na inne fundusze na kapitalne remonty (sumę należności od przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów za zlikwidowany samochód). Sumą przelaną za zlikwidowany samochód przez przedsiębiorstwo dokonujące wymiany samochodów uznaje się to przedsiębiorstwo na rachunku rozliczeniowym (Ma 174), obciążając rachunek operacyjny (Wn 1100).

2) Transakcje, związane z otrzymaniem (zakupem) wyremontowanego samochodu, księguwać należy analogicznie do remontu kapitalnego. Kwota faktury za wyremontowany samochód obciąża rachunek kapitalnych remontów (Wn 04) na dobro konta przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów (Ma 147). Przelew należności na rzecz przedsiębiorstwa dokonu-

jącego wymiany samochodów księguje się w ciężar konta tego przedsiębiorstwa (Wn 147) na dobro rachunku środków na kapitalne remonty (Ma 1122).

3) Przyjmując zakupiony wyremontowany samochód w skład środków trwałych, należy ustalić jego wartość początkową (inwentarzową), którą księguje się w ciężar rachunku środków trwałych (Wn 00) i na dobro rachunku zwiększenia funduszu własnego (Ma 081); równocześnie należy ustalić wysokość dotychczasowego umorzenia samochodu wyremontowanego, księgując je w ciężar zmniejszenia funduszu własnego (Wn 082) na dobro rachunku umorzenia wartości środków trwałych (Ma 07).

Ustaleń tych dokonuje się przyjmując założenie, że wartość figurująca w fakturze przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów jest wartością netto, a zatem jest saldem wynikającym z szacunkowo ustalonej wartości początkowej samochodu oraz jego umorzenia.

Wartość początkową samochodu oblicza się według wzoru:

$$x = \frac{a}{100 - b} \cdot 100$$

gdzie:

x = wartość początkowa samochodu wyremontowanego,

a = wartość netto samochodu wyremontowanego (kwota faktury przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów),

b = stopień zużycia samochodu wyremontowanego wyrażony w procentach (przyjmuje się, że samochód ulega całkowitemu umorzeniu po dokonaniu przebiegu ustalonego przez Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego dla poszczególnych typów samochodów).

Wysokość umorzenia samochodu wyremontowanego oblicza się według wzoru:

$$y = x - a$$

gdzie:

y = wysokość umorzenia samochodu wyremontowanego,

a = wartość netto samochodu wyremontowanego (kwota faktury przedsiębiorstwa dokonującego wymiany samochodów),

x = wartość początkowa samochodu wyremontowanego ustalona jak wyżej.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1294

ORZECZENIE Nr 63 MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 7 sierpnia 1951 r.

o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejściu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 16, poz. 62 i z 1949 r. Nr 29, poz. 212)

o r z e k a s i ę:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa 25 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych dziennikach wojewódzkich na podstawie zarządzeń przewodniczących wojewódzkich komisji do spraw upaństwowienia przedsię-

biorstw i Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw. W stosunku do przedsiębiorstw, wymienionych pod lp. 10 i lp. 15 załącznika do niniejszego orzeczenia, po przeprowadzeniu postępowania, określonego w powołanym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadły postanowienia Głównej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw: co do lp. 10 z dnia 30 marca 1951 r. Nr I.A. 5/51 i co do lp. 15 z dnia 26 kwietnia 1951 r. Nr I.A. 284/50 o przedstawieniu wniosków o wydanie orzeczenia o przejściu tych przedsiębiorstw na własność Państwa z art. 2 ustawy.

Co do pozostałych przedsiębiorstw, umieszczonych w załączniku, nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

Minister Przemysłu Lekkiego: w z. J. Grzymek

Załącznik do orzeczenia Nr 63 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 7 sierpnia 1951 r. (poz. 1294).

Lp.	Lp. wykazu	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działania
1	66	Sonnauer Ton, Ziegelwerke-Günther Hellgardt, Siedliska, pow. Ełk.	wyrób cegły
2	1	Stolarnia — Martens Ludwik, Nowe n.Wisła, ul. Zielona 5, pow. Świecie.	wyrób mebli
3	2	Stolarnia — Hundsdorf Georg, Nowe n.Wisła, ul. Kościuszki 3, pow. Świecie.	wyrób mebli
4	1	Cegielnia Parowa — Schmidt Alfons, Rogoźany, pow. Głubczyce.	wyrób cegły
5	2	Cegielnia Parowa — Kittel Karol, Głubczyce, ul. Oświęcimska 1.	wyrób cegły
6	3	Cegielnia Parowa — Grundaj Johann, Kępnica, pow. Nysa.	wyrób cegły
7	4	Cegielnia Parowa — Urzędniczok i Sukala, Kalety, pow. Lubliniec.	wyrób cegły
8	5	Granitwerke — Hugo Rother, Kijów, pow. Nysa.	wyłom granitu
9	6	Oberschlesische Bazaltwerke G. m. b. H., Gracze, pow. Niemodlin.	wyłom bazaltu
10	193	Tkálnia, Farbiarnia i Wykończalnia — Bolesław Grodzicki i S-ka, Łódź, ul. Skrzywana 12/14.	tkálnia, farbiarnia i wykończalnia
11	1	H. Bauermeister et Comp. Schiffsinnenausstattung u. Raumkunst — Pabianice, ul. Kapliczna 22/24 — wyroby tekstylne H. Bauermeister w Hamburgu.	wyroby tekstylne
12	1	Cegielnia Parowa — Zygmunt Ciesielczyk, Poznań, ul. Rataja 142.	wyrób cegły
13	2	Buchdruckerei — Julius Fiedler Nachfolger, Zielona Góra, ul. Reja 3.	drukarnia
14	87	Kalk-Industrie — Schneider Feliks und Czaja Franz, Chrapkowice, pow. Opole.	wydobycie kamienia wap. i produkcja wapna palonego
15	101	„Wema“ Polska Fabryka Dachów Szklanych, sp. z o. o., Ruda Śląska.	wyrób dachów szklanych
16	1	Staatsdruckerei, Warszawa, ul. Wierzbowa róg pl. Zwycięstwa.	drukarnia
17	904	Fabryka Skór — Woytsch, Nowa Sól.	wyrób skór
18	3565	Fabryka Obuwia — Herst Gemeinert, Nowogród, pow. Kozuchów.	wyrób obuwia
19	4	Teermakadamwerk — Schmiedsdorf, Kowalskie, pow. Strzelin.	wytwórnia grysów smołowych
20	5	Łom Marmuru, Podgórkki, pow. Złotoryja.	wyłom marmuru
21	6	Łom Piaskowca — Strika (Stika) Paul, Wielisław Nowy, pow. Kłodzko.	wyłom piaskowca
22	7	Łom Piaskowca — Rudolf Oskar, Grün Herbert, Rosemann Willy, Zbylutów, pow. Lwówek.	wyłom piaskowca
23	8	Friedeberger Kaolinwerke — Friedeberg (Zakłady Kaolinu), Kamień, pow. Lwówek.	kopalnia kaolinu
24	9	Bunzlauer Ceramische Werkstätte — Douglas Reinhold, Bolesławiec, ul. Świerczewskiego 11/13.	wytwórnia naczyń kamionkowych
25	11	Breslauer Steingutwerke, Bolesławiec, ul. Ciesielska 5.	wytwórnia naczyń kamionkowych

Wyżej wymienione przedsiębiorstwa zostały zamieszczone w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych:
lp. 1 — w Białostockim Dz. Woj. z 1946 r. Nr 10, poz. 67,

lp. 2—3 — w Dz. Urz. W.R.N. w Bydgoszczy z 1951 r. Nr 7, poz. 58,
lp. 4—9 — w Dz. Urz. W.R.N. w Katowicach z 1951 r. Nr 7, poz. 39,

- lp. 10 — w Dz. Urz. Zarządu Miejskiego w Łodzi z 1946 r. Nr 7,
 lp. 11 — w Dz. Urz. W.R.N. w Łodzi z 1951 r. Nr 6, poz. 34,
 lp. 12—13 — w Dz. Urz. W.R.N. w Poznaniu z 1951 r. Nr 6, poz. 58,
 lp. 14 — w Śląsko-Dąbrowskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 4, poz. 37,
 lp. 15 — w Śląsko-Dąbrowskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 12, poz. 125,
 lp. 16 — w Dz. Urz. Rady Narodowej m. st. Warszawy z 1951 r. Nr 4, poz. 31,
 lp. 17 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1946 r. Nr 11, poz. 131,
 lp. 18 — we Wrocławskim Dz. Woj. z 1947 r. Nr 4, poz. 19,
 lp. 19—25 — w Dz. Urz. W.R.N. we Wrocławiu z 1951 r. Nr 7, poz. 35.

1295

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ I DYPLOMEM „ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1951 r. odznaką i dyplomem

„ZASŁUŻONEGO RACJONALIZATORA PRODUKCJI“
 przez **Ministra Kolei:**

Krajewski Marian, Krystek Waław, inż. Sanocki Bronisław, Szulz Paweł.

przez **Ministra Żeglugi:**

Hanas Teodor, Meksa Stanisław.

1296

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji“ oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji“ (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 22 lipca 1951 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI“

przez **Ministerstwo Kolei:**

Fijałkowski Józef, Łączyński Jan, Moczulski Stefan, inż. Szczygielski Bronisław, Tempczyk Henryk.

w **Polskim Biurze Podróży „Orbis“:**

Szkopiński Mieczysław.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Lublinie:**

Moszczyński Mieczysław, Pisarski Tadeusz, Wójcik Mieczysław.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie:**

Bicz Józef, inż. Burnat Stanisław, Michalec Jan, Obrusznik Władysław, Trybus Wojciech, Wolak Kazimierz.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach:**

Duda Franciszek, Grabiec Wincenty, Kędziora Konstanty, Kubica Paweł, Moszczyński Jakub, Mrowiec Bronisław, Pless Włodzimierz, Poloczek Jan, Popek Alojzy, Strzodka Franciszek, Szostek Józef.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Łodzi:**

Donke Paweł, Gołębiowski Władysław, Hernaś Józef, Michalczyk Franciszek, Śmieja Stanisław, Walczak Jan.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Wrocławiu:**

Antonowski Rudolf, Bajda Jerzy, Forys Feliks, Mirowski Władysław, Pniak Roman, Walkowiak Franciszek, Wiszniowski Stanisław.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu:**

Antkowiak Kazimierz, Rozynek Piotr, Słoczyński Aleksander.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku:**

Cichy Jan, Falkowski Alojzy, Figurski Feliks, Lubiński Bronisław, Szykiewicz Feliks, Ustowski Maksymilian.

w **Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Olsztynie:**

Bańczyk Florian, Bielecki Stefan, Bodył Edmund, Chudyba Józef, Glazer Stanisław, Gregorczyk Franciszek, Hoffman Edmund, Holc Bronisław, Husak Piotr, Jakubowski Roman, Jankowski Waław, Jawczak Ludwik, Jurkiewicz Józef, Kania Paweł, Koryzma Zygmunt, Kowalski Waław, Kościelak Jan, Książek Jan, Kwiatek Franciszek, Lemański Jan, Maszczyński Stanisław, Mucha Brunon, Muras Józef, Myczkowski Antoni, Nowak Ludwik, Ostrowski Mieczysław, Piecha Konstanty, Pilarski Rudolf, Romejko Wiktor, Sikorski Józef, Siuda Józef, Śliwiński Kazimierz, Szczytkowski Franciszek, Szrajner Jan, Waczyński Ireneusz, Walczak Maksymilian, Wasik Waław Czesław, Weinert Augustyn, Wierzbicki Edward, Zamlynnny Konstanty, Zabża Kazimierz.

przez **Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej:**

Czekała Heliodor.

przez **Centralny Zarząd Przedsiębiorstw i Urzędzeń Komunikacyjnych:**

Chwaliszewski Stanisław, Dubarek Józef, Gębicki Jan, Janusz Kazimierz, Kreczmer Edward, Makarewicz Feliks, Małek Franciszek, Mirowski Henryk, Oleszyński Piotr, Piotrowski Mieczysław, Prusiński Bronisław, Rataj Józef, Szczołka Edward.

przez **Centralny Zarząd Przedsiębiorstw Robót Komunikacyjnych:**

Gil Zygmunt, Gorczyca Jan, Kordon Jerzy.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48.

Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Prenumerata Monitora Polskiego w roku 1951 wynosi: cz. A — rocznie zł 45.—, półrocznie zł 27.—, cz. B. rocznie — zł 72.—, półrocznie 45.— zł. Prenumerata przyjmowana jest na okres co najmniej półroczny (od I.I i od I.VII). Prenumeratę Monitora Polskiego oraz ogłoszenia przyjmuje Administracja Wydawnictw P.R.M. w Warszawie, ul. Bracka 20a oraz punkt sprzedaży w Łodzi, ul. Nowotki 21. Kontó czekowe P.K.O. Warszawa Nr I-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw P.R.M. Warszawa, Bracka 20a, w punkcie sprzedaży w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Rzeszowie i Wrocławiu oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Szczecinie i Toruniu.